

Iedere dag van de week bieden we een vaste rubriek aan. Maandag een gebed, dinsdag een (bijbel)verhaal, woensdag een beeldmeditatie/kunstwerk, donderdag een inspiratiemoment over Broederlijk Delen, vrijdag link je naar een doemoment voor het basis en een lied of filmpje voor het secundair. Voor Aswoensdag, Witte Donderdag en Goede Vrijdag voorzien we extra materiaal.

Maandag 29 maart 2021

Pasen en lente

Wat er mislukt uitziet,
wat dreigt te verdwijnen,
wat opgegeven wordt.
Zie, het begint weer.
Het bloeit opnieuw open.
Het gaat toch verder.

De natuur is zo: dat wonder heet lente.
Het christelijk geloof is zo:
dat wonder heet Pasen.

Lente is eerst: kleine, groene knoppen.
Dan kleurrijke bloesems.
En langzaam maar zeker volle vrucht.
Pasen is eerst: ontmoetingen die opbeuren.
Gebaren die wonden doen genezen.
Nieuwe levensmoed die langzaam maar zeker
deuren en vensters openzet.

1.1.1 *Voetafdrukken*

Op een nacht had iemand een droom.
Hij droomde dat hij wandelde op het strand in gezelschap van de Heer.
In de lucht flitsten scènes van zijn leven voorbij.
Van elke scène zag hij telkens twee paar voetafdrukken in het zand:
een van hem en een van de Heer.

Wanneer de laatste scène van zijn leven voorbij geflitst was,
keek hij terug naar de voetstappen in het zand
en stelde met ontsteltenis vast
dat vele malen op zijn levenspad
slechts één paar voetafdrukken te zien was.
Tevens realiseerde hij zich dat dit telkens gebeurde
tijdens de droevigste en moeilijkste perioden van zijn leven.

Dat stoorde hem grondig
en hij besloot de Heer hierover te ondervragen.
“Heer, U zei me toen ik besloten had U te volgen

altijd bij mij te blijven op al mijn wegen.
Maar ik heb gemerkt dat gedurende mijn moeilijkste levensdagen
er maar een stel voetafdrukken te zien is.
Ik begrijp niet waarom U mij precies
in tijden van hoogste nood alleen gelaten hebt.

De Heer antwoordde:

“Mijn zoon, mijn edel kind,
ik hou van je en zou je nooit verlaten.
Tijdens jouw dagen van beproeving en lijden,
zag je maar één paar voetafdrukken
omdat ik het was die je dan gedragen heeft.”

Dinsdag 30 maart 2021

Goed doen voor mekaar, Mt.25, 34-40 (Bijbel in gewone taal)

(34) Dan zal de Mensenzoon tegen de mensen aan zijn rechterkant zeggen:

‘Kom, de nieuwe wereld is voor jullie.

Want mijn Vader heeft het echte geluk voor jullie bestemd.

Dat was al de bedoeling vanaf de schepping.

(35) Want toen ik honger had, gaven jullie mij te eten.

Toen ik dorst had, gaven jullie mij te drinken.

Toen ik een vreemdeling was, namen jullie mij in huis.

(36) Toen ik naakt was, gaven jullie mij kleren.

Toen ik ziek was, zochten jullie mij op.

Toen ik gevangen was, kwamen jullie naar mij toe.

(37) Dan zullen die goed mensen zeggen:

‘Maar Heer, wanneer is dat gebeurd?

Wanneer had u honger en gaven we u te eten?

Wanneer had u dorst en gaven wij u te drinken?

(38) Wanneer was u een vreemdeling en namen wij u in huis?

Wanneer was u naakt en gaven wij u kleren?

(39) Wanneer was u ziek of gevangen, en kwamen wij naar u toe?’

(40) Dan zal de Mensenzoon tegen hen zeggen:

‘Luister goed naar mijn woorden:

Elke keer dat jullie iets goeds deden

voor één van de gelovigen die hier naast mij staan,

deed je iets goeds voor mij.’

Het verhaal van verdriet en hoop

Er was eens een kleine vrouw die langs een stoffige veldweg kwam. Ze was wel al tamelijk oud maar haar loop was licht en haar lachen, had de frisse glans van een onbezorgd meisje. Bij een inéengekrompen gedaante bleef ze staan en keek naar beneden. Ze kon niet veel herkennen. Het wezen dat daar in het stof op de weg zat leek bijna figuurloos. Het deed haar denken aan een grauwe flanellen deken met menselijke vormen. Ze bukte zich en vroeg "Wie ben jij?"

Twee bijna levenloze ogen keken moe ophoog. "Ik? Ik ben het Verdriet." Fluisterde een stem stamelend en zo zacht dat ze het bijna niet kon horen.

"Och, het Verdriet!", riep de kleine vrouw blij alsof ze een oude bekende begroette. "Je kent mij?" vroeg het Verdriet wantrouwend.

"Natuurlijk ken ik jou. Steeds weer heb je mij een stuk weg begeleid". "Ja maar, stotterde het verdriet, waarom vlucht je dan niet voor mij?"

"Waarom zou ik voor je vluchten, mijn liefje? Je weet toch zelf maar al te goed dat je elke vluchteling inhaalt. Maar wat ik je wilde vragen, waarom zie je er zo moedeloos uit?" "Ik...

Ik ben verdrietig" antwoordde de grauwe gedaante met gebroken stem. De kleine oude vrouw ging naast haar zitten. "Je bent dus verdrietig" zei ze en knikte vol begrip met haar hoofd. "Vertel me eens wat jou zo bedrukt."

Het Verdriet zuchtte diep. Zou dit keer echt iemand luisteren? Dat had ze zich al zo vaak gewenst.

"Ach, weet je, begon ze voorzichtig, het is zo. Niemand mag mij. Het is nu eenmaal mijn bestemming om onder de mensen te gaan en een tijdje bij ze te blijven. Maar als ik kom schrikken ze terug. Ze zijn bang voor mij en mijden me als de pest."

Het Verdriet slikte hard. "Ze hebben spreekwoorden uitgevonden met welke ze me willen verbannen. Ze zeggen "Ach, het leven is een groot feest". En hun valse lachen leidt tot

maagkrampen en ademnood. Ze zeggen "Geërgerd is datgene wat hard maakt". En dan krijgen ze

hartpijnen. Ze zeggen "Je moet je maar bij elkaar houden" En ze voelen het getrek in de schouders en de rug. Ze zeggen dat alleen zwakkelingen huilen. En de opgekropte tranen doen hun hoofd bijna

uit elkaar springen. Of ze verdoven zich met alcohol of drugs opdat ze mij maar niet hoeven voelen."

"Och ja, bevestigde de vrouw, zulke mensen ben ik al vaker tegen gekomen!' Het Verdriet zakte nog verder in elkaar." En dat terwijl ik alleen maar de mensen wil helpen. Als ik heel dicht bij ze ben kunnen ze zich zelf ontmoeten. Ik help hen een nest te bouwen waar ze hun wonden in kunnen verzorgen." Wie verdrietig is heeft een erg dunne huid. Het leed breekt weer op als een slecht genezen wond en dat doet pijn. Maar alleen wie het Verdriet toe laat en alle ongehuilde tranen huilt, kan zijn wonden werkelijk genezen. Maar de mensen willen helemaal niet dat ik ze help. In plaats daarvan schinken ze een schelle lach over hun littekens. Of ze leggen een dik pantser over hun bitterheid heen." Het Verdriet zweeg.

Haar huilen was eerst zwak ,toen sterker en tenslotte erg vertwijfeld. De kleine, oude vrouw nam de in elkaar gedoken gedaante troostend in haar armen. Wat voelt ze warm en zacht aan, dacht ze en streelde zachtjes het bevende hoopje. "Huil maar, verdriet" fluisterde ze liefdevol. "Rust maar uit zodat je weer nieuwe krachten krijgt. Vanaf nu zal je niet meer alleen zijn. Ik zal je begeleiden zodat de moedeloosheid niet meer aan de macht is." Het Verdriet stopte met huilen. Ze ging rechtop zitten en bekeek haar nieuwe met gezellin verbaasd aan.

"Maar.....maar.. wie ben jij eigenlijk?" "Ik?", vroeg de kleine oude vrouw grijzend, maar daarna lachte ze weer onbezorgd als een jong meisje, "Ik?, ik ben de Hoop."

Woensdag 31 maart

Probeer het eens uit: Delen van verdriet en vreugde Mt. 25, 34-40 (ik had honger en)

OPDRACHT 1: Bekijk het kunstwerk 'De man die het kruis draagt' van Jan Fabre.

Stap 1: observatie

Wat zie je?

Welk materiaal?

Welke voorstelling?

Opvallende zaken?

Zit er beweging/dynamiek in het werk?

Zou het fysiek mogelijk zijn te doen wat die man doet?

Probeer het eens! ...

Stap 2: interpretatie

Wat roept het kunstwerk bij je op?

Waarover gaat het volgens jou?

Wat zou de kunstenaar met de titel 'de man die het kruis draagt' bedoelen?

Zou jij graag die man zijn?

Waarom (niet)?

Wat kan het kruis betekenen in iemands leven?

In jouw leven? ...

Jan Fabre: De man die het kruis draagt

OPDRACHT 2:

Surf op het internet en zoek foto's van dit kunstwerk in de kathedraal van Antwerpen.

Plaats dit werk van Fabre in spanning met de kruisafname van P.P. Rubens.

Welke ommekeer vind je in de symboliek?

De man die het kruis draagt versus het kruis dat de man draagt. (zie foto: in de verte zie je de kruisafname van Rubens)

Plaats dit werk van Fabre in spanning met de staties 2, 3, 7 en 9 van de kruisweg waar verteld wordt dat Jezus zijn kruis draagt en 3x valt onder het kruis.

Donderdag 1 april 2021

De Slimste Klas ter Wereld: deel je kennis t.v.v. Broederlijk Delen!

Tijdens de vastenperiode roept Broederlijk Delen iedereen op om méér te delen. Niet alleen met elkaar. Maar (vooral) ook met mensen aan de andere kant van de planeet. Mensen zoals Yassen en Retaj uit Gaza. Zo laat je met 40 euro een Palestijnse jongere deelnemen aan een meerdaagse theaterworkshop.

In 2021 bestaat Broederlijk Delen 60 jaar. Dat laten we niet zomaar passeren. We verwerkten daarom 60 jaar ervaring en expertise tot één unieke, digitale quiz: **de Slimste Klas ter Wereld**. We dagen alle secundaire scholen uit om hun kennis in de strijd te gooien. Desnoods per klasbubbel. Desnoods van thuis uit.

Het opzet is simpel: wij bezorgen (via een digitale link) jouw leerlingen 50' lang zinvolle entertainment. In ruil hiervoor betalen ze via hun smartphone een kleine, vrijwillige bijdrage t.v.v. Broederlijk Delen. En ja, ook nog dit: wie op het einde van de vastenperiode op de eerste plek schittert, sleept de hoofdprijs in de wacht.

Alle informatie over dit unieke initiatief vind je op campagne.broederlijkdelen.be (cultuur - quiz)

Vrijdag 2 april 2021

Pasen met de Zandtovenaar:

<https://www.youtube.com/watch?v=UzFftmqMUK>